

୨୯ ଜୁନ୍ ୨୦୨୪ ଖୂଡ଼ବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ

ସ୍ଲାନ - ମସଜିଦ ମୁବାରକ, ଇସଲାମାବାଦ୍ ଚିଲ୍ପୋର୍ଡ୍

ବନ୍ଦ ନଜିର ଯୁଦ୍ଧର ଅବସ୍ଥା ଓ ଘଟଣାବଳୀର ଚର୍ଚା ।

ଆଗହଦୁ ଅଳକ୍ଷା ଇଲାହା ଇଲକ୍ଷାରୁ ତୁହଦଦୁ ଲାଗରିକା ଲହୁ ତୁଥିବାରୁ ଅନ୍ତରେ ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବଦୁହୁ ତୁରସୁଲୁହୁ ଅନ୍ତରେ ଏହାର ଅଳକ୍ଷା ହିମିନଶ ଶୈତାନ ନିରରକିମ୍ । ବିଶମିଲ୍ଲା ହିରରହେମା ନିରରହିମ୍ । ଅଳହମଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ରବରିଲ୍ ଆଲମିନ୍ ଅରରହେମା ନିରରହିମ୍ । ମାଲିକି ସ୍ଥୋମିଦିନ୍ । ଇଶ୍ଵାକା ନାବୁଦୁ ଓ ଇଶ୍ଵାକା ନସତକିନ୍ । ଇହଦିନସ ସିରାତଲ୍ ମୁସତକିମ୍ ସିରାତଲ୍ ଲଜିନା । ଅନ୍ତରେ ଅଳେହିମ୍ ରୈରିଲ୍ ମର୍ଯ୍ୟାବି ଆଲେହିମ୍ ତୁଲନାଲଜିନ୍ ।

ତଶହୁଦୁ, ତଉଜ୍ ଓ ସୁରା୫ ପାତିହା ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ପ୍ରିୟ ହୁଙ୍କୁର ଅନ୍ତରେ କହିଲେ; ଗତ ଖୁତବାରେ ମୁଁ ଇହୁଦୀ କବିଲା ବନ୍ଦ ନଜିରର ଷଡ଼୍ୟନ୍ତର ପରିଶାମ ଯାହାକି ସେମାନେ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାର (ଚକ୍ରାନ୍ତ) କରିଥିଲେ, ତାହାର ଚର୍ଚା କରିଥିଲି । ଆଜି ସେହି ଘଟଣାର ବିଷ୍ଟୁତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି କି କିପରି ପରାକ୍ରମୀ ଅଲ୍ଲାହତାଲା ସେମାନଙ୍କ ନୀତ ଯୋଜନାକୁ ପଣ୍ଡ କଲେ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ଦୈବିବାଣୀ ଯୋଗେ ହୁଙ୍କୁର ସ.ଅଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଷଡ଼୍ୟନ୍ତ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଝାତ ହୋଇଥିଲା । ଏହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଏପରି ବର୍ଣ୍ଣତ ରହିଛି ଯେ, ଅମର ବିନ୍ ହଜରତ ଛାତ ଉପରେ ପହଞ୍ଚିଗଲା ଯଦାରା ସେ ହୁଙ୍କୁର ସ.ଅଙ୍କ ଉପରକୁ ଶିଳା ପିଙ୍କି ଦେବ କିନ୍ତୁ ହୁଙ୍କୁର ସ.ଅଙ୍କୁ ଦୈବିବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଖବର ମିଳିଗଲା ଯେ ଇହୁଦୀମାନେ ଏପରି ଘୃଣ୍ୟ ଯୋଜନା କରିଛନ୍ତି । ବନ୍ଦୁତଃ ହୁଙ୍କୁରସ.ଅ ତତ୍କଷଣାତ ସେଠାରୁ ଉଠିଲେ ଏବଂ ଏପରି ତରବର ହୋଇ ବାହାରିଗଲେ ଯେପରି ଆପଣଙ୍କର ଏକ ଜରୁରୀ କାମ ମନେ ପଡ଼ିଗଲା । ଆପଣ ତୀବ୍ର ବେଗରେ ମଦିନା ଫେରିଗଲେ । ହୁଙ୍କୁର ସ.ଅଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନେ ମଣିଲେ କି ସମ୍ବଦତଃ ହୁଙ୍କୁରସ.ଅ ଶୌରାକ୍ୟ (ପରିସ୍ତା କରିବାକୁ) ଯାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଅତିବାହିତ ହୋଇଗଲା ସେତେବେଳେ ସାହାବା ଚିନ୍ତିତ ହେଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ହୁଙ୍କୁର ସ.ଅଙ୍କ ସନ୍ଧାନରେ ବାହାରିଲେ । ମଦିନାରୁ ଆସୁଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତ ସାହାବାଙ୍କୁ ଖବର ଦେଲେ ଯେ, ମୁଁ ତ ହୁଙ୍କୁର ସ.ଅଙ୍କୁ ମଦିନାରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିବାର ଦେଖୁ ଆସୁଛି । ଏହା ଶୁଣି ଇହୁଦୀ ଆଶ୍ୟର୍ ଚକିତ (ହତବାକ) ହୋଇଗଲେ । ଆଉ ଜଣେ ଜୀବନୀ ଲେଖାଳି ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଲେଖୁଛନ୍ତି, ହୁଙ୍କୁରସ.ଅ ଏଶୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ୍ରମେ ଇହୁଦୀ କବିଲାରୁ ଯଥାଶୀଘ୍ର ଚାଲି ଆସିଲେ । ସେତେବେଳେ ହୁଙ୍କୁରସ.ଅ ସାହାବାଙ୍କୁ ଏଥୁ ସକାଶେ କିଛି ନକହି ବାହାରି ଆସିଲେ କାରଣ ସେମାନେ ଇହୁଦୀଙ୍କର ଶିଳାର ନଥିଲେ । ବରଂ ସେହି ଦୁରାଗାରୀଙ୍କ ଅସଲ ଲକ୍ଷରେ ଇସଲାମର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦସ.ଅ ଥିଲେ । ତେଣୁ ହୁଙ୍କୁରସ.ଅ ନିଷିଦ୍ଧ ଥିଲେ ଯେ, ମୋ ସାହାବାମାନେ କେବଳ ସୁରକ୍ଷିତ ନାହାନ୍ତି ବରଂ ମୋର ଅନ୍ତେଷ୍ଟଣରେ ସେମାନେ ଶାୟ୍ୟ ସେଠାରୁ ଚାଲି ଆସିବେ । କୁହାଯାଏ ଯେ, ସେହି

ସମୟରେ ଏହି ଆୟତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା,

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ كُرُوا نَعْمَتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَن يَسْتُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيهِمْ
عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ - وَعَلَى اللَّهِ فَلِيَتَوْكِلَ كُلُّ الْبَوْمُونُ

ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଳ୍ପାଙ୍କର କୃପାକୁ ସ୍ଵରଣ କର, ଯେତେବେଳେ କି ଏକ ସମ୍ପଦାୟ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର ହସ୍ତ ପ୍ରସାରିତ କରିବାକୁ ମନସ୍ତ କରିଥିଲା ସେତେବେଳେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କବଳରୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅଳ୍ପାଙ୍କୁ ଉତ୍ସକର ତଥା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଅଳ୍ପାଙ୍କ ଉପରେ ଭରଣା କରିବା ଉଚିତ ।

ହଜରତ ମିର୍ଜା ବଶିର ଅହେମଦ ସାହେବ^{ؑ,ؒ} ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି, ହୁଙ୍ଗର^{ؑ,ؒ} ଆଗମନ ଫଳରେ ବନ୍ଦ ନଜିର କବିଲା ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ତ ଆନନ୍ଦିତ ପ୍ରତିତ ହେଉଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଆପୋଷରେ ପରାମର୍ଶ କଲେ ଯେ, ଆପଣ ସଂଖ୍ୟାଙ୍କ କାମ ତମାମ କରିବା ସକାଶେ ଏହା ଅତି ସୁନ୍ଦର ଅବସର । ଇହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସଲାମ ବିନ୍ ମୁଷ୍ଟକିମ୍ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ଯୋଜନାର ବିରୋଧ କରି କହିଲା; ଏହା ବିଶ୍ୱାସଘାତ ମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ । ଏବଂ ଏହା ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଖୁଲାପଂ ଯାହାକି ଆମେ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ସଂଖ୍ୟାଙ୍କ ସହିତ ବାନ୍ଧି ଅଛେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ବ୍ୟକ୍ତିର କଥା ମାନିଲେ ନାହିଁ ।

ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ؑ} ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିଯିବା ପରେ ଇହୁଦୀ ନିଜ କଲାକର୍ମ ଯୋଗୁଁ ଅନୁତାପ କଲେ । କନାନ ବିନ୍ ସତ୍ତ୍ୱର ଅଥବା ସତ୍ତ୍ୱରୋଧ ନାମକ ଜଣେ ଇହୁଦୀ କହିଲା; ତୌରାତ୍ର ରାଣ ! ନିଃସନ୍ଦେହ ରୂପେ ମୋତେ ଜଣା ଅଛି ଯେ, ତୁମେମାନେ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ସଂଖ୍ୟାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଛଳନାମ୍ବକ ଯୋଜନା ପରିକର କରିଥିଲ ସେଥୁସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତାଙ୍କୁ (ଦୈବ ସୂଚନା) ମିଳି ଯାଇଛି । ସୁନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସେ ହିଁ ଶେଷ ଅବତାର । ତୁମେମାନେ ଅଭିଳାଷିତ ଥିଲ ଯେ, ଶେଷ ଅବତାର ହାରୁନଙ୍କ ବଂଶଜ ମଧ୍ୟରୁ ହୁଆନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟମୟ ପ୍ରଭୁ ଯେଉଁଠାରୁ ଛାଇବା କଲେ ତାଙ୍କୁ ଆବିର୍ଭୂତ କଲେ । ନିଃସନ୍ଦେହ ରୂପେ ଆମ ଧର୍ମବିଧାନ ଯାହାକି ଆମେ ତୌରାତ୍ର ପାଠ କରୁଥାଏ ସେଥୁରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ, ସେହି ଦିବ୍ୟାବତାରଙ୍କ ଜନ୍ମ ମକ୍କାରେ ହେବ ଏବଂ ସେ ଯସରବ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ମଦିନା ପ୍ରବାସ କରିବେ । ତାଙ୍କର (ଅନନ୍ୟ) ଗୁଣାବଳୀ ଯାହାକି ଆମ ଧର୍ମପୁଷ୍ଟକ ତୌରାତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣିତ ରହିଛି ତାହା କେବଳ ଏବଂ କେବଳ ମାତ୍ର ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ସଂଖ୍ୟାଙ୍କ ଅଷ୍ଟିତ୍ବରେ ପ୍ରତିପାଦିତ ହେଉଅଛି । ମୁଁ ଏହା ଅବଲୋକନ କରୁଥାଇ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ନିଜ କଲାକର୍ମ ବଶତଃ) ରକ୍ତପାତ ବ୍ୟତିତ ଅନ୍ୟ କିଛି ଲାଭ ହେବ ନାହିଁ । ତୁମେ ନିଜ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଓ ପିଲାଛୁଆଙ୍କୁ ବିଳାପ ରୋଦନ କରୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଛାଡ଼ିଯିବ । ଯଦି ତୁମେ ମୋର କେବଳ ଦୁଇଟି କଥା ଗ୍ରହଣ କରିନିଅ ତେବେ ତୁମର ମଙ୍ଗଳ ହେବ । ପ୍ରଥମ ଏହି କି ଯେ, ତୁମେମାନେ ଇସଲାମ ଧର୍ମର ଦୀକ୍ଷା ନେଇ ଜଣାଇବା ପ୍ରେରିତ ଦୂତ ମୁହମ୍ମଦ ସଂଖ୍ୟାଙ୍କ ସାଥ ହୋଇଯାଅ । ତେବେ ତୁମର ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଓ ପିଲାଛୁଆ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବେ । ଆଉ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ଆସନ ଲାଭ ହେବ । ଦିତୀୟ ଏହିକି ଯେ, ଅପେକ୍ଷା କର କି ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ସେ ତୁମକୁ ଆଦେଶ ଦେବେ ଯେ, ମୋ ସହରରୁ ବାହିଯାଅ । ଏଥୁରେ ତୁମେ ତାହା ସ୍ବାକ୍ଷାର କରିନେବ ଯଦ୍ୱାରା ସେ ତୁମ ରକ୍ତ ଓ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ନିଜ ପାଇଁ ବୈଧ ମଣିବେ ନାହିଁ, ବରଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଛାଡ଼ିଦେବେ । ଏଥୁରେ ସେମାନେ ଉତ୍ସର ଦେଲେ, ଆମେ ଏଥପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛୁ । ତେବେ ମଦିନା ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ହୁଙ୍ଗର^{ؑ,ؒ} ଇହୁଦୀ କବିଲା ବନ୍ଦ ନଜିରଙ୍କର ଦେଶରୁ ନିର୍ବାସନର ଆଦେଶ ଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହା ସ୍ବାକ୍ଷାର କଲେ ନାହିଁ ବରଂ ମୁକାବିଲା କରିବାର ମନସ୍ତ କରିନେଲେ ।

ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ହଜରତ ମିର୍ଜା ବଶିର ଅହେମଦ ସାହେବ^{ର.ଥ} ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି, ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଥ} କବିଲା ଅତ୍ୟର ଜଣେ ଧନାତ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ମୁହମ୍ମଦ ବିନ୍ ମସଲମାୟ ^{ର.ଥ}ଙ୍କୁ ଡକାଇ କହିଲେ; ତୁମେ ବନ୍ଦୁ ନଜିର କବିଲା ନିକଟକୁ ଯାଆ ଏବଂ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଆଲୋଚନା କର, ଆଉ ତାଙ୍କୁ କୁହ କି ଯେହେତୁ ସେମାନେ ନିଜ ଖଳ ପ୍ରବୃତ୍ତିରେ ସୀମାଲଙ୍ଘନ କରିଯାଇଛନ୍ତି ତଥା ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା ଚରମ ସୀମାରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛି । ତେଣୁ ଏବେ ତାଙ୍କର ମଦିନାରେ ବାସ କରିବା ଠିକ୍ ହେବ (ସମ୍ବବ) ନାହିଁ । ଭଲ ହେବ ସେମାନେ ମଦିନା ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟତ୍ର କୁଆଡ଼େ ଚାଲିଯାନ୍ତୁ । ଏଥୁପାଇଁ ଆପଣ^{ର.ଥ} ସେମାନଙ୍କୁ ଦଶଦିନ ଅବଧି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ମୁହମ୍ମଦ ବିନ୍ ମସଲମାୟ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ହୁଜୁର ^{ସ.ଥ}ଙ୍କର ଉକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ପ୍ରଦାନ କଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅବମାନନା ଓ ଔଧାତ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ ଏବଂ ଅହଂକାରପୂର୍ଣ୍ଣ ଠଣ୍ଡିରେ କହିଲେ, ତୁମେ ଯାଇ ମୁହମ୍ମଦ ^{ସ.ଥ}ଙ୍କୁ କହିଦିଅ ଯେ, ଆମେମାନେ ମଦିନା ଛାଡ଼ି ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନାହିଁ । ତେଣିକି ତାଙ୍କର ଯାହା ଇଚ୍ଛା ସେ କରନ୍ତୁ । ଯେତେବେଳେ ହୁଜୁର ^{ସ.ଥ}ଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଉତ୍ତର ମିଳିଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ହଠାତ୍ କହିଲେ; ଅଲ୍ଲାହୁ ଅକବର ! ଇହୁଦୀମାନେ ତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଅଣ୍ଟାଉଢ଼ି ବସିଛନ୍ତି ।

ସେଥିଅନ୍ତେ ହୁଜୁର^{ସ.ଥ} ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିବା ସକାଶେ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଏବଂ ସାହାବାଙ୍କର ଏକ ଦଳ ସହିତ ବନ୍ଦୁ ନଜିର ଅଭିମୁଖେ ରଣକ୍ଷେତ୍ରକୁ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ । କିନ୍ତୁ ବନ୍ଦୁ ନଜିର ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ମୁକାବିଲା କରିବାକୁ ପଦାକୁ ଆସିଲେ ନାହିଁ ବରଂ ନିଜ ଦୁର୍ଗରେ ହି ଆମ୍ବଗୋପନ କରିନେଲେ । ଏହି ଅବସରରେ ସଲାମ ବିନ୍ ମିଶକମା (ଇହୁଦୀ) କହିଲା; ଆମେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ, ଆପଣ^{ର.ଥ} ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ସଙ୍କୋଟ ଅବତାର । ଆପଣଙ୍କ ସୁରୁଣାବଳୀ ଆମ (ଧର୍ମପୁଷ୍ଟକରରେ) ବର୍ଣ୍ଣତ ରହିଛି । ଏବେ ଯଦି ଆମେ ତାଙ୍କ ଆନୁଗତ୍ୟ ସୀକାର ନକରିବା ତେବେ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହେବ ଯେ, ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଇର୍ଷା କରୁଛେ । କାରଣ ଅବତାରଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦୁ ହାରୁନ୍ ବଂଶରୁ ଉଠିଗଲାଣି । ତେଣୁ ଚାଲ ଆମେ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହୋଇ ତାଙ୍କ ଶାନ୍ତି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ସୀକାର କରିନେବା । ଆଉ ତାଙ୍କ ସହର ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟତ୍ର ଚାଲିଯିବା ଅନ୍ୟଥା ଆମେ ନିଜ ଭିଟାମାଟିରୁ ବିତାଢ଼ିତ ହୋଇଯିବା । ଆଉ ଆମର ଧନସମ୍ପର୍କ ଓ ଐଶ୍ୟମର୍ଯ୍ୟ ସବୁକିଛି ଧୂଳିଶାତ ହୋଇଯିବ । ଆମ ପିଲାଇୟାଆ କଷ୍ଟଦ ହୋଇଯିବେ ଏବଂ ଆମ ବୀର ଯୋଜାମାନେ ନିହତ ହୋଇଯିବେ କିନ୍ତୁ ସଲାମ ବିନ୍ ମିଶକମାର ଏସବୁ କଥା ପ୍ରତି କେହିହେଲେ ଧାନ ଦେଲେ ନାହିଁ ।

ବନ୍ଦୁତ୍ଥ ନିଜ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଏହି ବେଳଗାମ ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ ଯେ ଶାସକ ମୁଖ୍ୟ (ସେତେବେଳେ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{ସ.ଥ} ସମସ୍ତ ଶାସନ ଭାର ସ୍ଵପ୍ନଂ ତୁଲାଇ ଥିଲେ) ହତ୍ୟାର ଷଡ଼ଯନ୍ତ ରଚିଥିଲେ ଏବଂ ଏବେ ନିଜ କଳାକର୍ମ ବଶତ୍ଥ ଅନୁତ୍ପତ୍ତ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ହୁଜୁର ^{ସ.ଥ} ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅସ୍ତ୍ର ଉଠାଇ ଖୋଲମଖୋଲା ଯୁଦ୍ଧ ଘୋଷଣା କରିଦେଇଥିଲେ । ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ମଦିନାକୁ ଏକ ଭୀଷଣ ରକ୍ତପାତର ବିଭାଷିକାରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ଓ ମଦିନାର ସୁରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ସେହି ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କର ନାଶ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ ଥିଲା । ତେଣୁକରି ପୁଣ୍ୟଶ୍ରୀକ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{ସ.ଥ} ବାଧାପୂର୍ଣ୍ଣ ରଣକ୍ଷେତ୍ରରେ ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ।

ଅତ୍ୟ ହୁଜୁର^{ସ.ଥ} ନିଜ ପଛରେ ଇବନେ ମକତୁମ ^{ର.ଥ}ଙ୍କୁ ମଦିନାରେ ନିଜ ପ୍ରତିନିଧି ମୁତ୍ସମ କରି ରଣକ୍ଷେତ୍ର ଅଭୁମୁଖେ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ ଏବଂ ବନ୍ଦୁ ନଜିର ବନ୍ଦୀର ଘେରାଉ କଲେ । ଏହି ଅଭିଯାନରେ ଆପଣ^{ର.ଥ} ହଜରତ ଅବୁବକର ^{ର.ଥ}ଙ୍କୁ ମୁସଲମାନ ସେନାର ଅମିର ମୁତ୍ସମ କରିଥିଲେ । ଆଉ ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନାନୁଯାୟୀ ହଜରତ ଅବୁବକର ^{ର.ଥ}ଙ୍କୁ ମୁସଲମାନ ସେନାର ଅମିରଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ସେ ଯାହା ହେଉ ମୁସଲମାନମାନେ ରାତ୍ରି ବନ୍ଦୁ ନଜିର ବନ୍ଦୀର ଘେରାଉ କରିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଅତିବାହିତ କଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ବାରମ୍ବାର ତକ୍କବିରର

ନାରା (ଶ୍ରୋଗାନ) ଲଗାଉ ଥିଲେ । ଏପରିକି ପ୍ରଭାତ ହେବାକୁ ଥିଲା ଯେ, ହଜରତ ବିଲାଲ ଅଜାନ୍ ଦେଲେ । ସେତେବେଳେ ହୁଙ୍କୁର୍ ସଂଦର୍ଭରେ ଦଶଜଣ ସାହାବାଙ୍କ ସାଥରେ ରଣକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ ଏବଂ ଫଞ୍ଜର ନମାଜ ପାଠ କରାଇଲେ । ଇହୁଦୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ନାମ ଅଜ୍ବକ ଥିଲା । ସେ ହୁଙ୍କୁର ସଂଦର୍ଭରେ ଶିବିରର ଅନୁଧାନ କରି ଆପଣଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ତୀର ଚାଳନା କଲା । ଉକ୍ତ ତୀର ଶିବିରରେ ବାଜିଲା ତେଣୁ ହୁଙ୍କୁର ସଂଦର୍ଭରେ ସେହିସ୍କଳୁ ଶିବିର ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କରି କିଛି ଦୂରତାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ତୀର ଚାଳନାକାରୀଙ୍କ ଲକ୍ଷ ଭେଦ କରିବା ପରିସର ବାହରକୁ (ଶିବିର) ଲଗାଇବାକୁ ସାହାବାଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ଇତିମଧ୍ୟରେ ଏକବାରାତିରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଜଣା ନମାଜ ପାଖାପାଖୁ ହଜରତ ଅଳୀ ୧.୩୯ ମୁସଲମାନ ସେନାରେ ଅନୁପର୍ଦ୍ଵିତ ଥିବା ଦେଖୁ ସାହାବା ହୁଙ୍କୁର ସଂଦର୍ଭରେ ସ୍ଵର୍ତ୍ତିତ ଦେଲେ । ଆପଣ ୧.୩୯ କହିଲେ; ତାଙ୍କର ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ତୁମର ହିଁ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ମାଦନ କରିବାକୁ ଯାଇଛନ୍ତି । କିଛି କ୍ଷଣ ପରେ ହଜରତ ଅଳୀ ୧.୩୯ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ମୁଣ୍ଡ କାଟି ଆଣିଲେ । ଯାହାର ନାମ ଅଜ୍ବକ ଥିଲା ଏବଂ ଯାହାର ତୀର ହୁଙ୍କୁର ସଂଦର୍ଭରେ ଶିବିରରେ ବାଜିଥିଲା ।

ହଜରତ ଅଳୀ ୧.୩୯ ସେହି ସମୟରୁ ତାହାର ଘାତ ଲଗାଇ ବସିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ସେ କୌଣସି ବଡ଼ ମୁସଲମାନ ସରଦାରକୁ ମାରିବା ପାଇଁ ବାହାରି ଥିଲା । ତାହା ସହିତ ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷର ଏକ ଦଳ ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ତାହାକୁ ଦେଖୁବା ମାତ୍ରେ ହଜରତ ଅଳୀ ୧.୩୯ ତାହା ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଦେଲେ ଏବଂ ତାହାକୁ ନିପାତ କରିଦେଲେ । ତାହା ସହିତ ଥିବା ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ପଳାୟନ କଲେ । ହୁଙ୍କୁର ସଂଦର୍ଭରେ ହଜରତ ଅଳୀ ୧.୩୯ ସହିତ ୧୦ ଜଣ ସାହାବାଙ୍କର ଏକ ଦଳ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହଜରତ ଅବୁ ଦୁଜାନା ୧.୩୯ ଓ ହଜରତ ସହଲ ବିନ୍ ହୁନେଫ୍ ୧.୩୯ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ଥିଲେ । ସେମାନେ ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷର ସେହି ଦଳକୁ ଧରିନେଲେ ଯେ ଉଁମାନେ ଅଜ୍ବକ ସହିତ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ହଜରତ ଅଳୀ ୧.୩୯ ଦେଖୁ ସେ ସମସ୍ତେ ପଳାୟନ କରିଥିଲେ । ସାହାବାଙ୍କର ଉକ୍ତ ଦଳଟି ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବଧା କରି ଦେଇଥିଲେ । କେତେକ ବିଦ୍ୟାନ କହନ୍ତି; ସେହି ଦଳରେ ଦଶଜଣ ଲୋକ ଥିଲେ । ସାହାବା ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରି ତାଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରକ ସାଥରେ ନେଇ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବିଭିନ୍ନ କୃପରେ ଫିଙ୍କି ଦିଆଯାଇ ଥିଲା । ଗୋଟିଏ ବର୍ଣ୍ଣନାନୁଯାୟୀ ହୁଙ୍କୁର ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବନ୍ଦୁ ଖତମାହର କୃପରେ ଫିଙ୍କି ଦେବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଘଟଣାବଳୀର ଚର୍ଚା ଇନ୍ଦ୍ରିଯା ଅଳ୍ପ ଆସନ୍ତାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି ।

ଖୁତବା ସାନିୟା ପରେ ପ୍ରିୟ ହୁଙ୍କୁର ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ ସାମୂହିକ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କହିଲେ; ଯେତେବେଳେ ଆପଣମାନେ ସାମୂହିକ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ପାଇଁ ସପ୍ତ (ଧାଡ଼ି) କରୁଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ କାଷକୁ କାଷ ସହିତ ମିଳାଇ ଛିଡ଼ା ହେଉ ନାହାନ୍ତି । ଏବେ ତ କରୋନା ମହାମାରୀର କାଳ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି ତେଣୁ ସପ୍ତ ବାନ୍ଧିବା ସମୟରେ ପରଷ୍ପର ସହିତ କାଷକୁ କାଷ ମିଳାଇ ଛିଡ଼ା ହୁଅନ୍ତୁ ।

ଅଳହମଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ନହମଦୁହୁ ଓ ନସତିମନୁହୁ ଓନସତିଗପିରୁହୁ ଓନୁମିନୁ ବିହି ଓନତୋକକଲୁ ଅଲୋହି ଓ ନତନ୍ତୁବିଲ୍ଲା ମିନ୍ ଶୁରୁରେ ଅନ୍ତର୍ପୁସିନା ଓ ମିନ୍ ସନ୍ତିଷ୍ଠାତି ଆମାଲିନା ମିଲ୍ଲ ସୁହଦିହିଲ୍ଲା ଫଳାମୁଜିଲ୍ଲା ଲହୁ ଓମିଲ୍ ସୁଜଲିଲହୁ ଫଳା ହାଦିସା ଲହୁ ଓନଶହୁ ଅଳଲା ଇଲଲାହୁ ଓନଶହୁ ଅନ୍ତା ମୁହମଦନ୍ ଅବଦୁହୁ ଓରସୁଲୁହୁ । ଇବାଦଲ୍ଲାହି ରହମକୁମୁଲ୍ଲାହା ଇନ୍ଦ୍ରିଯାରୁ ସାମୁରୁବିଲ୍ ଅଦଳେ ଓଲ ଇହସାନି ଓଲତାଇନିଲ କୁରବା ଓସନ୍ଦାହା ଅନିଲ ଫର୍ମଣାଇ ଓଲ ମୁନ୍କରି ଓଲ ବଗନ୍ ସିଲକୁମ ଲଅଲକୁମ ତଜକ୍ କରୁନ୍ ଉପକୁରୁଲ୍ଲାହା ସିଲକୁରୁକୁମ ଓଦତ୍ତହୁ ସିଲକୁରୁଲ୍ଲାହି ଅକବର ।

Khulasa Khutba Juma Huzoor Anwar a.b.a In Odia

21st June 2024